

[Hauch.]

af Befolkningen, maaske mere, maaske mindre, det er det ikke muligt paa nærværende Tidspunkt at afgøre.

Jeg kan ikke tænke mig, at den højtærede Statsminister i og for sig kan ønske at faa sit Navn knyttet til den politiske Fiasko, som det vil være for ham, dersom Forslaget falder ved Folkeafstemningen, og derfor er jeg tilbøjelig til at gaa ud fra, at den højtærede Statsminister føler sig forvisset om, at dette ikke vil ske, men det faar vi jo nu Lejlighed til at se. Dersom den almindelige Vælgerbefolkning her i Landet ønsker at øve den størst mulige Indflydelse paa Folkestyret i Fremtiden, saa har jeg den sikre Forvisning, at den vil sige nej til det sagligt og politisk umulige Forfatningsforslag, som i Øjeblikket ligger paa Landstingets Bord.

Lange: Under det foreliggende Grundlovsforslags første Behandling tilkendegav jeg, at vi fra vor Side var villige til at gaa ind i en Forhandling om Forslaget, vel vidende at det ikke kunde føre til et Resultat, som vi maatte kunne anse for tilfredsstillende i alle Henseender, men fordi vi maatte ønske, at de værste Fejl ved Forslaget rettedes, og fordi vi lagde megen Vægt paa, at det kunde lykkes os at yde vort Bidrag til, at alle Rigsdagens store Partier, alle de fire Partier, der er repræsenteret i denne Sal, selv om det maatte ske med Resignation, dog kunde samles om Vedtagelsen af Danmarks Riges nye Grundlov. Vi maa ogsaa erkende, at betydende Medlemmer inden for Regeringspartierne ved Udvalgsbehandlings Begyndelse tilkendegav, at de ønskede, at der gjordes et Forsøg paa at naa dette Maal. Men pludselig lukkedes der af for alle Bestræbelser for at naa frem til en samlet Løsning, og vi staa derfor i Dag over for det samme Forslag, som jeg havde Lejlighed til at udtale mig om ved Sagens første Behandling.

Vi staa over for et Forslag, der giver fri Bane for det rene Flertalsvælde uden den ringeste Hensyntagen til Mindretallene. Vi staa over for Vedtagelse af en Rigsdagsordning, der giver sig ud for at være et Tokammerssystem, men i Virkeligheden er et Etkammersystem. Der indføres et Rigs-

ting, hvis ene Halvdels Udvælgelse Vælgerne ingen Indflydelse har paa, men hvis Udpegning vil ske af Partiledelserne, som derved faar Magt over de Personer, der udpeges, en Magt, der kan bruges, men ogsaa kan misbruges. Vi faar en Rigsdagsordning, i hvilken for første Gang, siden vi fik en fri Forfatning, alle Garantier for en vis lokal Repræsentation er fjernet. Vi faar en Ordning, hvorefter Valgrestalderen nedsættes, skønt jeg føler mig overbevist om, at en Folkeafstemning om dette ene Punkt vilde give et stort Flertal mod denne Nedsættelse. Vi faar som et nyt Led i vor Forfatning Indførelsen af Folkeafstemning. Vi faar Folkeafstemningsregler, men af en saadan Karakter, at Folkeafstemninger praktisk talt ikke vil kunne finde Sted.

Jeg kunde fortsætte med for os afgørende Indvendinger imod Forslaget, men jeg skal indskrænke mig til disse og i øvrigt henvide til mine Udtalelser ved Sagens første Behandling.

Vi ser i disse Dage, at radikale Blade er stærkt opskræmte over nogle Udtalelser, der under Finanslovbehandlingen i det andet høje Ting er fremsat af den socialdemokratiske Rigsdagsgruppes Formand, Socialdemokratiets politiske Ordfører, Hr. Hartvig Frisch, Udtalelser, der gik ud paa, at Døds-klokkerne skulde komme til at ringe over den private Ejendomsret. Jeg ved ikke, om det er de sig nærmende Valg, der gør, at de Radikale saa pludselig føler sig kaldede til at staa Vagt om den private Ejendomsret. Under Behandlingen af Grundlovens Ekspropriationsbestemmelser mærkede man ikke noget til en saadan Interesse. Men naar man saaledes giver Udtryk for Frygt for Faren ved en Forøgelse af Socialdemokratiets Magt, ser det højst paafaldende ud, at man ivrigt medvirker til ved Gennemførelsen af det foreliggende Forslag til ny Grundlov stærkt at forøge Socialdemokratiets Magtstilling, stærkt at forøge Socialdemokratiets Rigsdagsrepræsentation i Forhold til de andre Partiers og til at afskaffe det nuværende Landsting for at erstatte det med det saakaldte Rigsting. Thi i dette vil Socialdemokraterne uden at behøve at gaa frem, og uden at man behøver at medregne Fordelene ved Valgrestalderens Nedsættelse, alene paa Grundlag af Stemmetallene fra Folketingsvalget i 1935, ikke blot være